

การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่ แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

Protecting yourself from being a crime victim in the area of Lumpini
Sub-district, Pathumwan District, Bangkok

ัมเมศร์ กันต์ธนพงษ์¹ และชนิกา แสงทองดี²
Tammamet Kanthanapong and Chanika Saengthongdee

Received: November 7, 2019

Revised: April 15, 2020

Accepted: May 9, 2020

DOI: 10.14456/jra.2020.11

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร และ 2. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 นาย จากประชากร จำนวน 16,273 นาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันตนเอง ด้านชุมชน และด้านการป้องกันจากสื่อออนไลน์ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกรณี 2 ตัวอย่าง (t-test independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัย พบว่า 1. พฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับ มากที่สุด และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกคือ ด้านชุมชน รองลงมา คือ ด้านการป้องกันตนเอง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการป้องกันจากสื่อออนไลน์ และ 2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร พบว่า เมื่อจำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยภาพรวมพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการจำแนกตาม เพศ พบว่า โดยภาพรวมพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมไม่แตกต่างกัน

¹⁻² มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suansunandha Rajabhat University

Corresponding Author, e-mail: tammamet999@gmail.com, Tel. 099-3256449

คำสำคัญ: อาชญากรรม, เหลืออาชญากรรม, การป้องกันอาชญากรรม

Abstract

The purpose of this research were 1. to study the ways to prevent yourself from a crime victim of population in Lumpini, Pathumwan, Bangkok and 2. to compare crime prevention's behavior among population in Lumpini, Pathumwan, Bangkok that classified by personal factors. The sample groups consisted of 400 from 16,273 people in Lumpini, Pathumwan, Bangkok. The research instrument consisted of 3 questionnaires: self-defense, community protection and online media protection. Data analyzed by finding frequency, percentage, mean, standard deviation, T-test independent and one-way ANOVA analysis. The result found that 1. the results of analysis about self-protection from being a crime victim of population in Lumpini, Pathumwan, Bangkok were in the highest level and when considering each aspect found that top three highest mean values are community self-protection and online media protection respectively. And 2. The result of comparison about self-protection from being a crime victims of population in Lumpini, Pathumwan, Bangkok, classified by age, education level, occupation, and average monthly income showed that the overall difference with statistical significance at the level of .05 classified by gender found that the overall is not different.

Keywords: Crime, Crime victim, Crime prevention

บทนำ

ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการ เปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจซึ่งทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้นและสถานการณ์ดังกล่าวมีผลกระทบโดยตรงกับประชาชนทำให้ต้องมีการปรับตัวเพื่อเผชิญกับสถานการณ์ดังกล่าวรวมถึงหาวิธีการดิ้นรนเพื่อเอาตัวรอดและเพื่อให้ตนเองมีชีวิตที่สุขสบายซึ่งแต่ละนายจะมีแนวทางหรือ วิธีการที่ต่างกันไป โดยบางนายเลือกที่จะทำงานที่สุจริตแต่สำหรับบางนายเลือกที่จะทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องทั้ง ทางด้านศีลธรรม บรรทัดฐานทางสังคมและขัดกับกฎหมาย เช่น การชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฆ่า ฯลฯ ซึ่งการกระทำดังกล่าวส่งผลให้เกิดปัญหาทางด้านสังคม นำไปสู่รูปแบบของอาชญากรรมเป็น อาชญากรรมที่ส่งผลกระทบและสร้างความเสียหายเป็นวงกว้าง รวมถึงมีผู้ที่ได้รับความเสียหายจาก อาชญากรรมลักษณะนี้เป็นจำนวนมาก ดังนั้นภาครัฐและภาคประชาชนควรร่วมมือกันแก้ไขและหา แนวทางการป้องกันอาชญากรรม เพื่อเป็นการลดอัตราการเกิดอาชญากรรม ในทุกรูปแบบ

อาชญากรรมเป็นปัญหาที่สำคัญของสังคมที่มีแนวโน้มและความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น (ปราโมทย์ จันทร, 2558) ซึ่งโดยสภาพทั่วไปของอาชญากรรมจะเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อร่างกาย และทรัพย์สิน เกิดขึ้นเพราะความต้องการในทรัพย์สินที่ไม่ใช่ของตน หรือมีสาเหตุมาจากการแก้แค้น การบันดาลโทสะ ฯลฯ ดังนั้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอาชญากรรมขึ้น หรือควบคุมอาชญากรรมที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับที่ไม่อันตรายต่อความสงบสุขของประชาชน สังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องหาแนวทางในการป้องกัน เตรียมการหรือการยับยั้งการกระทำความผิดมิให้เกิดขึ้น เพื่อเป็นการลดปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรม

จากสถานการณ์ข้างต้นปัญหาดังกล่าว แนวทางการป้องกันหรือมาตรการในการควบคุมถือเป็นสิ่งสำคัญที่ใช้ควบคุม นายในสังคม มีบทลงโทษสำหรับผู้กระทำผิด แต่ก็ไม่สามารถที่จะใช้คุ้มครองนายที่จะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ตลอดเวลา โดยพื้นฐานแล้วทุกนายต้องมีการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็น เหยื่ออาชญากรรม รู้จักวิธีการหลีกเลี่ยงเพื่อลดความเสี่ยงไม่ให้ตนเองต้องตกเป็นเหยื่อทางสังคมไม่ว่าด้วยวิธีใดก็ตาม จึงต้องมีการร่วมมือป้องกันและแก้ไขเพื่อไม่ให้ตนเองตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมตลอดจนการดำเนินงานด้าน ความร่วมมือจากประชาชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน จังหวัดกรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวนทั้งหมด 16,273 นาย โดยใช้ตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Krajcic and Mogan (สุวิมล ติรกานันท์, 2551) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 นาย สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบค่า (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (Least Significant Difference: LSD)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) ผู้วิจัยศึกษาการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซึ่งได้ศึกษาการกระทำเพื่อป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน ในเขตพื้นที่ แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน จังหวัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 16,273 นาย เมื่อใช้ตารางสำเร็จที่คำนวณได้จากสูตรของ เครซี และมอร์แกน (R.V.Krejcie & D.W.Morgan) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมจำนวน 384 นาย ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม ควรมีขนาด 384 นาย ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 400 นาย เพื่อชดเชยกรณีที่มีการตอบกลับแบบสอบถามไม่ครบ ได้แจกแบบสอบถามทั้งหมด 400 ฉบับ จึงได้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 นาย และทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random)

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ คุณลักษณะส่วนบุคคลของประชาชน

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับ การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จากการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีเชิงสำรวจจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 61.30 มีจำนวน 245 นาย มีอายุ 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 75.00 จำนวน 300 นาย มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 30.50 จำนวน 122 นาย มีอาชีพพนักงาน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 44.80 จำนวน 179 นาย มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 51.50 มีจำนวน 206 นาย

2. พฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพรวมของการแนวทางป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.21$, S.D. = 0.33) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 3 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านชุมชน ($\bar{X}=4.40$, S.D. = 0.35) รองลงมาด้านการป้องกันตนเอง ($\bar{X}=4.36$, S.D. = 0.30) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการป้องกันจากสื่อออนไลน์ ($\bar{X}=3.73$, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านการป้องกันตนเอง โดยภาพรวมพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ภาพรวมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านการป้องกันตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทั้ง 12 ข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 10. ท่านมักจะมียุอุปกรณ์ป้องกันตัวเองจากกรณีฉุกเฉินติดตัวเสมอ เช่น สเปรย์พริกไทย เป็นต้น ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากที่สุด รองลงมาคือข้อ 12. ในขณะที่เดินทางท่านจะระวังตนเองและสังเกตความผิดปกติรอบตัวอยู่เสมอ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อ 4. ท่านจะไม่เก็บของมีค่า เช่น ทรัพย์สิน เงินทอง ไว้กับตัวเป็นจำนวนมาก ๆ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากที่สุด ตามลำดับ

ด้านชุมชน โดยภาพรวมพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ภาพรวมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านชุมชนอยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ข้อ 15. หากมีสถานการณ์การชุมนุม หรือเหตุทะเลาะวิวาทท่านมักจะหลีกเลี่ยงเส้นทางนั้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือข้อ 16. เมื่อเกิดการความเข้าใจผิด และเหตุการณ์ที่จะนำไปสู่การทะเลาะวิวาทท่านมักจะใจเย็น และใช้เหตุผลในการเจรจาแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อ 14. เมื่อท่านต้องรอรถโดยสารท่านมักจะยืนในบริเวณที่มีนายพลูกพลานเสมอเมื่อเดินทางด้วยแท็กซี่ ท่านจะจดจำหรือถ่ายรูปชื่อนายขับรถและหมายเลขทะเบียนรถเป็นเสมอ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ด้านการป้องกันจากสื่อออนไลน์ โดยภาพรวมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ภาพรวมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านการป้องกันจากสื่อออนไลน์ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทั้ง 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 20. ท่านมักจะติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมอยู่เป็นประจำ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากที่สุด รองลงมาคือ ข้อ 19. ท่านศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมเพื่อการป้องกันตนเองที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ปานกลาง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 18. ท่านมีเบอร์สาธารณะเพื่อแจ้งเหตุการณผิดปกติหรือขอความช่วยเหลือติดตัวเสมอ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ปานกลาง ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร พบว่า

ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน ด้วยการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวด้วยเทคนิค LSD พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นเป็นรายคู่ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของประชาชนที่มีอายุต่างกันพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างจาก ประชาชนที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีระดับความคิดเห็นสูงกว่าประชาชนที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี และ ประชาชนที่มีอายุ 21-30 ปี มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างจาก อายุ 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่มีอายุ 31-40 ปี มีระดับความคิดเห็นสูงกว่าประชาชนที่มีอายุ 21-30 ปี และประชาชนที่มีอายุ 21-30 ปี มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างจาก อายุ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่มีอายุ 41-50 ปี มีระดับความคิดเห็นสูงกว่าประชาชนที่มีอายุ 21-30 ปี และประชาชนที่มีอายุ 21-30 ปี มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างจากอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นสูงกว่าประชาชนที่มีอายุ 21-30 ปี และประชาชนที่มีอายุ 31-40 ปี มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างจากอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นสูงกว่าประชาชนที่มีอายุ 31-40 ปี

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนแตกต่างกันจากประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มีระดับความคิดเห็นสูงกว่าประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท และประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน แตกต่างจากประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีระดับความคิดเห็นสูงกว่าประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท และประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน แตกต่างจากประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นสูงกว่าประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

อภิปรายผลการวิจัย

การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพรวม พฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้สาเหตุน่าเป็นเพราะประชาชนส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ดี จึงทำให้เป็นไปได้ที่ประชาชนมีการป้องกันอาชญากรรม อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของของ พิสิฐ รัชังวงษ์ และประพนธ์ สหวัฒนา (2562) ได้ศึกษาวิจัย “ปัจจัยที่มีผลต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของผู้สูงอายุเรียงความสำคัญ 3 ลำดับแรก คือ ด้านอารมณ์และจิตใจ รองลงมาด้านทรัพย์สิน และด้านการถูกทอดทิ้ง ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ได้แก่ ระดับการศึกษา และอาชีพ ปัจจัยที่มีผลต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของผู้สูงอายุ ได้แก่ ปัจจัยด้านพฤติกรรมของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ (ด้านการใช้ชีวิตและด้านสุขภาพ) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย (ประเภทที่พักอาศัย ระบบเฝ้าระวัง ไฟส่องสว่าง ที่ว่างของบ้าน การดูแลและบำรุงรักษา)

2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร พบว่า ภาพรวมรายด้าน รายข้อ พบว่า มีด้านที่แตกต่างกัน คือ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ของช่วงอายุ

มากกว่า 50 สูงกว่า อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี และช่วงอายุ อายุ 31-40 ปี สูงกว่า อายุ 21-30 ปี และช่วงอายุ อายุ 41-50 ปี มีสูงกว่า อายุ 21-30 ปี และช่วงอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป สูงกว่า อายุ 21-30 ปี และช่วงอายุ มากกว่า 50 ปีขึ้นไป สูงกว่า อายุ 31 - 40 ปี สอดคล้องกับงานวิจัยของสุณิสา อินอุทัย (2557) ได้ศึกษาวิจัย “การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ตำบลแสนสุข” พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และประสบการณ์การเกิดอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับญาติพี่น้อง (อาศัยต่างครอบครัว) มีการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานเอกชน มีระดับความคิดเห็นสูงกว่าประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และประชาชนที่มีธุรกิจส่วนตัว มีระดับความคิดเห็นสูงกว่าประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และ ประชาชนที่มีธุรกิจส่วนตัว มีระดับความคิดเห็นสูงกว่าประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และ ประชาชนที่มีธุรกิจส่วนตัว มีระดับความคิดเห็นสูงกว่าประชาชนที่มีอาชีพพนักงานเอกชน และประชาชนที่มีธุรกิจส่วนตัว มีระดับความคิดเห็นสูงกว่าประชาชนที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอนุชัย จินดารัตน์ (2552) ได้ศึกษาวิจัย “การให้ความร่วมมือของประชาชนต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของข้าราชการตำรวจในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี” พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความร่วมมือต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร พบว่า เพศ ระดับการศึกษา มีระดับการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เจษฎา ภูมรา (2551) ได้ศึกษาวิจัย “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมชุมชน เทศบาลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี” พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั่วไปและมีส่วนร่วมในโครงการต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน และประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา คือ ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ซึ่งโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้สาเหตุน่าเป็นเพราะประชาชนส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ดี จึงทำให้เป็นไปได้ที่ประชาชนมีการป้องกันอาชญากรรม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เริ่มจากด้านการป้องกันตนเอง โดยภาพรวมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านชุมชน โดยภาพรวมการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม อยู่ในระดับมาก

ที่สุด ด้านการป้องกันจากสื่อออนไลน์ โดยภาพรวมการป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. นำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาให้ข้าราชการตำรวจมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น

2. นำผลการวิจัยภาพลักษณ์ของข้าราชการตำรวจ จากการเปรียบเทียบด้านระดับการศึกษาและรายได้ต่อเดือนเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาและมอบหมายภารกิจให้เหมาะสมกับบุคลากรที่มีระดับการศึกษาและรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ควรศึกษาวิจัยถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่พึงประสงค์ของตำรวจ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงภาพลักษณ์ของข้าราชการตำรวจ

2. ควรศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการส่งเสริมภาพลักษณ์ของข้าราชการตำรวจ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจต่อประชาชน

เอกสารอ้างอิง

- เจษฎา ภูมรา. (2551). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมชุมชน เทศบาลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี*. (ภาคนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ปราโมทย์ จันทร. (2558). *แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลบางโพพวง*. (การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- พิสิฐ ระฆังวงศ์ และประพนธ์ สหพัฒนา. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับผู้สูงอายุ. *วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์*, 10(2).
- สุนิสา อินอุทัย. (2557). *การป้องกันตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป). วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อนุชัย จินดารัตน์. (2552). *การให้ความร่วมมือของประชาชนต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของข้าราชการตำรวจในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.